

Otvoreno pismo papi Franji o kanonizaciji hrvatskog blaženog Alojzija Stepinca

25. rujna 2020.

Dragi papa Franjo, slugo sluga Božjih,

Teška srca moram napisati vašoj svetosti da vaša vođenja dijaloga u vezi kanonizacije blaženog Alojzija Stepinca sa Srpskom pravoslavnom crkvom i bivšim komunistima bivše Jugoslavije izaziva moralni kaos u hrvatskoj zajednici Rimokatoličke crkve i šire.

Iz Australije, iz različitih medijskih izvora širom svijeta doznajem da ste kanonizaciju blaženog Alojzija Stepinca stavili na čekanje jer, prema riječima kardinala Pietra Parolina, državnog tajnika Svete Stolice, vašeg pouzdanog i bliskog suradnika koji je posjetio Hrvatsku prošlog tjedna, tvrdite da „kanonizacija kardinala Alojzija Stepinca mora biti trenutak zajedništva cijele Crkve, a ne razlog sukoba ili protivljenja ...“. Nadalje, kardinal Parolin rekao je da ste u vezi kanonizacije Stepinca odabrali metodologiju pokušaja približavanja stajališta Srpske pravoslavne crkve po tom pitanju, da je dijalog s tom Crkvom presudan da bi kardinal Alojzije Stepinac mogao biti kanoniziran.

Činjenica ostaje da ste već završili jednu fazu tog dijaloga i niste postigli neki poseban rezultat jer se stavovi nisu podudarali između katoličke i srpske pravoslavne crkve. To, naravno, ne čudi kada su u pitanju stavovi Srpske pravoslavne crkve koja, vjerujem, nikada neće odustati od svojih ustrajnih laži i povijesnih izmišljotina protiv Hrvatske Drugog svjetskog rata i blaženog Alojzija Stepinca. Bez ikakve sumnje mislim da se Srpska pravoslavna crkva naoružala doprinosom ljudi poput Predraga Ilića, koji je napisao knjigu povijesnih rasprava (Stepinac i holokaust u NDHu), knjigu posvemašnjih povijesnih besmislica i kozmetički filtrirane ili prilagođene interpretacije povijesne dokumentacije. Također ne sumnjam da će se, nastavi li se nesreća i dođe do drugog kruga razgovora s Pravoslavnom crkvom o Stepincu, Srpska crkva naoružati osobama poput Gideona Greifa, povjesničara koji je očito na platnom spisku Srbije i koji je također napisao knjige o Drugom svjetskom ratu i Hrvatkoj (npr. Jasenovac - balkanski Auschwitz), a ista je također ispunjena izvrtanjem povijesti protiv Hrvata, uveliko izbjegavajući potragu za činjenicama kakve zapravo jesu i očito dajući najvišu važnost politički izmišljenom broju žrtava Jasenovca iz Drugog svjetskog rata.

Želja mi je za spoznajom da ste se među ostalim činjeničnim povijesnim dokazima o blaženom Alojziju Stepincu također sebe i upoznali s neovisnim istraživanjima Drugog svjetskog rata u Hrvatskoj koje je provela Esther Gitman i s njezinim knjigama objavljenim u posljednja dva desetljeća (npr. „Kad je hrabrost prevladala - spašavanje i preživljavanje Židova u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj 1941. - 1945. „ili, Alojzije Stepinac - stup ljudskih prava“). Nalazi Esther Gitman o kardinalu Stepincu ne zahtijevaju povijesne rasprave, ne zahtijevaju tumačenja jer su predstavljeni kao pronađene činjenice; kao istina. Činjenična otkrića Esther Gitman o radu kardinala Alojzija Stepinca tijekom Drugog svjetskog rata doista su obilni prikazi Sluge Božjeg kakav je Stepinac bio. Isto se može reći i za knjigu Robina Harrisa "Stepinac - njegov život i vrijeme". Našoj Katoličkoj crkvi ne treba više ništa i ništa drugo da bi se jasno vidjelo Slugu Božjeg kakav je bio Stepinac. No, postoji i mnoštvo drugih knjiga i

istraživačkih radova koji potkrepljuju Stepinčevo postojanje, požrtvornost i hrabrost istinskog Sluge Božjega kakvih naša Rimokatolička crkva ima među svojim svecima već stoljećima.

Čvrsto vjerujem da nisam jedina osoba na svijetu, daleko od toga, koja smatra da je vaše traženje dijaloga sa Srpskom pravoslavnom crkvom u vezi kanonizacije u svojim temeljima pogrešno i to na mnogim frontovima rimokatoličke zajednice i pravde, uključujući:

Prvo, pogrešno je postavljati beatifikaciju pape Ivana Pavla II kardinala Alojzija Stepinca 1998. godine na tako ponižavajuće tlo. Papa Ivan Pavao II., Sada sveti Ivan Pavao II., nije trebao opravdavati nikome osim Katoličkoj crkvi svoja tadašnja i Rimokatolička uvjerenja o zaslugama kardinala Stepinca unutar njegove i naše Crkve i vjere! "Povijest" koju je vaša svetost o Stepincu nedavno istaknula postojala je i u vremenima Ivana Pavla II, samo što on nije bio tako bogat kao vi danas u poznavanju činjenica; Papa Ivan Pavao II nije imao povlasticu činjenica otkrivenih o blaženom Alojziju Stepincu tek nakon što je komunistička Jugoslavija propala i povijesne se arhive otvorile temeljitom istraživanju ali, ipak, znao je činjenicu da je Stepinac uistinu bio Božja sluga.

Drugo, krajnje je neispravno i okrutno prema hrvatskom narodu koji se borio za slobodu i neovisnost od pošasti i agresije velikosrpske politike, koja je uvijek bila duboko ukorijenjena u srpskoj Crkvi Pravoslavlja, odlučivati o svetosti kardinala Alojzija Stepinca pod uvjetom slaganja Srba s tom odlukom. Ne, Vaša Svetosti, Hrvati nikada nisu razmijenjivali moralne ili kulturne vrijednosti sa Srpskom pravoslavnom crkvom č niti oni svoje s nama. Kad god su Srbi napadali Hrvatsku (bilo vojnim ili politički diplomatskim manevrima), uništavali su dijelove naše kulture, poljuljali nam vjeru u Boga, krivotvorili našu povijest, krali naše zemlje ... a Srpska pravoslavna crkva stajala je čvrsto iza njih, ohrabrujući njihovu agresiju nad hrvatskim narodom. Daleka je i nepostojeća mogućnost da će dijalog sa Srpskom pravoslavnom crkvom rezultirati bilo kojim konsenzusom o pitanjima u kojima bi pripadnik hrvatskog naroda, poput blaženog Alojzija Stepinca, zasjaio sjajnim svjetlom.

Treće, u svibnju 2019. Vaša Svetost izjavila je da je „kanonizacija Stepinca povijesni slučaj. Čestit je čovjek ove Crkve koja ga je proglasila blaženim. Ali u određenom trenutku procesa kanonizacije postoje nejasne točke, povijesne točke, i ja bih trebao potpisati kanonizaciju, to je moja odgovornost, molio sam se, razmišljao, pitao za savjet i vidio sam da bih trebao pitati Irineja, velikog patrijarh (Srpske pravoslavne crkve), za pomoć ... "i podsjetila bih vas, ako već niste svijesni da je ovaj "veliki " patrijarh, kao i svi njegovi prethodnici u živom sjećanju, političar koliko i svećenik, najvjerojatnije političar više od svećenika. Poznat po svojim nacionalističkim izjavama koje opravdavaju srpski imperijalizam - transgeneracijski projekt koji stoji u temeljima svakog rata 20. stoljeća na teritoriju bivše Jugoslavije - Irinejeva opaka zapažanja o Stepincu da "nije želio čuti dječji plač" u koncentracijskim logorima, prvorazredna su manipulacija i izmišljeno zlo usmjereno prema hrvatskoj rimokatoličkoj zajednici.

Četvrto, nastojanja s dijalozima s nekatoličkim kršćanskim zajednicama kojima se Vaša Svetost odala možda i jesu razborita, osobito kada se to tiče vaših pokušaja ojačavanja odonosa sa Ruskom pravoslavnom crkvom. Ali pokušaji ostvarenja tog

cilja koristeći Srpsku pravoslavnu crkvu kao vezu daleko je od prihvatljivog osobito kada se kao preduvjet za kanonizaciju u tom procesu prosuđuje život blaženog Alojzija Stepinca koristeći podatke koje dostavlja Srpska pravoslavna crkva na čelu s Irinejem ili bilo kojim drugim velikosrpskim razbojnikom.

Peto, glede bilo kakvih razgovora vođenih s onima koji su od 2000. godine možda držali ili trenutno drže vlast u Hrvatskoj ili Srbiji u vezi kanonizacije blaženog Alojzija Stepinca, molim vas znajte ovo: najvjerojatnije ste razgovarali s brojnim bivšim aktivnim članovima Komunističke partije Jugoslavije (ili s njihovom djecom) koji su progonili katolike u Hrvatskoj tijekom života bivše Jugoslavije bilo ponižavanjem njihove vrijednosti za društvo ili oduzimanjem odnosno šikaniranjem ljudskog prava na vjeru, koji su masovno ubijali hrvatske katoličke svećenike tijekom i nakon Drugog svjetskog rata, kao i stotine tisuća nevinih civila koji su voljeli slobodu te razoružane vojnike NDH koji su se borili za neovisnost i slobodu Hrvatske bez Jugoslavije ... Ukratko, znajte ovo, Vaša Svetosti: ovi bivši komunisti ili njihovi potomci, odgojeni u komunističkom mentalnom sklopu, uopće nemaju nikakvu vrijednost kada je riječ o predstavljanju istine Stepinčeva života i djela, posebno onih izvanredne hrabrosti i požrtvornosti u spašavanju tisuća progonjenih ljudi različitih rasa i nacionalnosti tijekom Drugog svjetskog rata.

Šesto, ako je istina da tražite trenutak „zajedništva“ unutar Katoličke crkve u vezi proglašenja svetim blaženog Alojzija Stepinca i u tom zajedništvu računate na one koji su očito radi osobne koristi u političkoj karijeri počeli dolaziti na svetu misu tek nakon što je Hrvatska pobijedila u svom odcjepljenju od komunističke Jugoslavije molim vas napustite taj put do Stepinčeve kanonizacije. Ti će muškarci i žene za tren oka napustiti Crkvu ako politički vjetrovi u njihovoj zemlji budu to i nalagali, baš kao što su to činili tijekom života bivše Jugoslavije, baš kako su to radili i njihovi očevi i majke, sljedbenici Komunističke partije. Vaša Svetosti, ti ljudi ili njihovi roditelji progonili su blaženog Alojzija Stepinca 1946. godine izmišljenim optužbama, lažno su ga opečatili kao nacističkog suradnika kada je istina bila ta da je pod opasnosti vlastitog života spasio tisuće ljudi. Vjerujete li doista da će ti ljudi sada priznati ovaj svoj užasni grijeh?

I tako, s kršćanskom čvrstinom i spoznajom sila, posebno onih koje pripadaju zajednici Srpske pravoslavne crkve, koje su namjerno nastojale uništiti dobru reputaciju blaženog Stepinca, danas, 25. rujna, pišem ovo otvoreno pismo vašoj svetosti. Na blagdan svetog Sergija Radonješkog, zaštitnika Rusije koji je radio ne samo na širenju monaštva i svetosti redovničkog života, već i na tome da postane glasnik kršćanskih vrijednosti u zemlji koja je tada bila ugrožena raznim unutarnjim podjelama i vanjskim napetostima.

Božje su zapovijedi dobrodošla pomoć savjesti da upozna istinu i stoga istinski prosudi. Božje zapovijedi izraz su istine o našem dobru, o samom našem biću, otkrivanje nečeg presudnog o tome kako dobro živjeti, a svjedočiti lažno protiv svog susjeda teški je grijeh koji je nad blaženim Alojzijem Stepincem počinila Srpska pravoslavna crkva, uključujući i patrijarh Irinej.

Vaša Svetosti, blaženi Alojzije Stepinac zaslužuje da se kupa u slavi istine i da njegovo ime ni trenutak dulje ne podnosi lažno svjedočenje.

Molim vas najavite njegovu kanonizaciju!

Zato vas molim, Vaša Svetosti, nađite hrabrosti da zaustavite ovu slijepu ulicu u vjeri i ovaj moralni kaos prouzročen vašim traženjem dijaloga glede kanonizacije blaženog Alojzija Stepinca. Kao vrhovna vlast Katoličke crkve, to bi bio jedan od najvažnijih, najhrabrijih i kršćanski čin cijelog vašeg mandata jer bi predstavljao čvrsto stajanje na istini i odbacivanje povijesnih izmišljotina i neistina koje su razorno promicane desetljećima. Iako smo svi željni i molimo se za mir i jedinstvo, Hrvati i mnoštvo drugih rimokatolika će vam zahvaliti, a isto bi učinila i velika duša blaženog Alojzija Stepinca koji je preminuo od mučenja i lažnog svjedočenja protiv njega, rekavši: “Kada vam sve uzmu, ostaju vam dvije ruke. Sklopite ih na molitvu i tada ćete biti najjači.”

Ina Vukić, prof. Psih. (ZGB); B.A., M.A.Ps. (SYD)
Sydney, Australia